

2. Building School Leadership Capacity: A Guide to Replication by The Wallace Foundation. URL: <https://wallacefoundation.org/topics/school-leadership>

3. "Leadership Practices That Promote Student Learning: A Synthesis of the Research" by Robert E. Hess. URL: <https://wallacefoundation.org/sites/default/files/2023-07/How-Leadership-Influences-Student-Learning.pdf>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-405-7-31>

РОЗВИТОК КУРОРТНО-ОЗДОРОВЧИХ ТЕРИТОРІЙ У ПОСТВОЄННИЙ ПЕРІОД В УКРАЇНІ

Гарбузова В. В.

*студент факультету економіки і управління
Східноукраїнський національний університет
імені Володимира Даля
м. Київ, Україна*

Заваріка Г. М.

*доктор географічних наук,
професор кафедри міжнародної економіки і туризму
Східноукраїнський національний університет
імені Володимира Даля
м. Київ, Україна*

Розвиток курортно-оздоровчих територій в Україні останніми роками ускладнювався зовнішніми та внутрішніми чинниками, що були неочікуваними для держави. Ці фактори вимагають застосування новітніх інструментів державної політики для забезпечення мінімального функціонування курортно-оздоровчої сфери зараз, та для стабільного розвитку у поствоєнний період. У зв'язку з цим, важливо проаналізувати ці фактори та визначити їх вплив на туризм в Україні. Крім того, потрібно детально розглянути роль держави в забезпеченні безпеки туризму і виявити шляхи для її підвищення.

Вивченням цієї теми вже займалась Заворотнюк А.І. та виділила такі проблеми розвитку курортно-оздоровчої галузі, спричинені повномасштабним вторгненням:

1) відсутність актуальної та повної статистики в санаторно-курортній галузі;

2) відсутність новітньої ефективної державної політики у сфері туристичного бізнесу;

3) відсутність маркетингових стратегій розвитку;

4) проблема пошуку кваліфікованого персоналу для закладів [1].

Також у своїй статті А.Л. Помаза-Пономаренко підкреслює, що існує необхідність в оновленні чинної Стратегії розвитку туризму та курортів України [2, 3].

Розвиток лікувально-оздоровчого туризму в Україні має велике значення в сучасних умовах. Цей вид туризму відіграє важливу роль у підвищенні якості життя населення, підтримці здоров'я та активному відпочинку. Сприяючи фізичному та психічному оздоровленню, він сприяє збереженню здоров'я та підвищенню працездатності населення. Санаторно-курортне господарство в Україні демонструє великі можливості для розвитку, оскільки враховується широкий спектр чинників, включаючи природні, історико-культурні, соціальні, економічні та політичні. Ці чинники мають відмінну регіональну специфіку і впливають на структуру санаторно-курортних комплексів у кожному конкретному регіоні [4].

Перш за все, подальший розвиток курортно-оздоровчої сфери, як і туризму в цілому, залежить від соціально-економічного становища країни, припинення військових дій, повернення окупованих територій та їх відновлення.

Після припинення військових дій та повернення окупованих територій необхідно провести ряд заходів для відновлення інфраструктури та покращення інвестиційного клімату. Це включає в себе:

1. Створення інфраструктури.

Ці заходи включатимуть в себе реконструкцію і розвиток існуючих санаторіїв та курортів, здійснення капітального ремонту і модернізації будівель, а також їх обладнання з метою підвищення їхньої якості і відповідності сучасним стандартам. Також доречним рішенням стане розроблення проектів та здійснення будівництва нових санаторіїв, медичних центрів та готелів.

2. Розробка медичних програм.

З причини створення нових курортно-санаторних закладів обов'язковим є створення спеціалізованих програм лікування, розробка індивідуальних та групових програм для різних категорій пацієнтів з урахуванням їхніх потреб та діагнозів, та впровадження сучасних методів діагностики та лікування для підвищення ефективності медичних програм.

3. Підготовка кваліфікованого медичного персоналу.

Цей пункт включає в себе організацію курсів підвищення кваліфікації, тренінгів та стажувань для медичного персоналу та створення умов для приваблення фахівців, зокрема забезпечення привабливих умов праці,

конкурентних зарплат та можливостей для кар'єрного зростання медичному персоналу.

4. Створення маркетингових стратегій.

Також важливим є просування туристичних продуктів, розроблення та впровадження маркетингових стратегій для привертання туристів на курорти, використання рекламних кампаній, участь у виставках та інших маркетингових заходах. Особливо корисним є розвиток інтернет-простору: створення веб-сайтів, соціальних медіа та інтернет-платформ для просування та бронювання медичних туристичних послуг.

5. Підтримка держави.

Держава має створювати стимули для інвестицій шляхом надання податкових пільг та інших фінансових стимулів для інвесторів у сфері санаторно-курортної галузі. Також треба бути розробляти правове регулювання, наприклад ухвалення законодавства, що сприяє розвитку сектору санаторно-курортного туризму, включаючи визначення стандартів та правил функціонування.

Отже, дотримуючись викладеної вище стратегії, у післявоєнний період важливо активізувати зусилля у вирішенні проблем, що виникли через повномасштабне вторгнення, адже розвиток лікувально-оздоровчого туризму може стати важливим джерелом доходів для країни та сприяти покращенню якості життя населення.

Література:

1. Заворотнюк А. І. Institutional Repository of Polissia National University. URL: http://ir.polissiauniver.edu.ua/bitstream/123456789/14052/3/Zavorotniuk_AI_KR_T_2023.pdf (дата звернення: 06.04.2024).

2. Помаза-Пономаренко А. Л. eNUCPUIR: Головна сторінка. URL: http://repositsc.nuczu.edu.ua/bitstream/123456789/16838/1/Статья_Помаза-Пономаренко%20А.Л._Вернадського_2022.pdf (дата звернення: 06.04.2024).

3. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 06.04.2024).

4. Яворська В., Транченко Л., Сич, В. Проблеми та перспективи розвитку лікувально-оздоровчого туризму в Україні. 2020. № 1.С. 131–139.